

Arrest

nr. 326 540 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. LAUWENS
Temselaan 100A
1853 GRIMBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 december 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*septies*) en van de beslissing van 22 december 2024 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. LAUWENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 december 2024 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de Heer:

Naam: P.

Voornaam: D.

Geboortedatum: (...)1966

Geboorteplaats: SERVIE

Nationaliteit: Servië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, uiterlijk op 23.12.2024.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een paspoort, maar wel van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22.12.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstallen in woningen.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

X 10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden.

Betrokkene is in het bezit van een geldig Kroatische verblijfskaart.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 sedert 21.12.2024 in België te zijn, maar kan dit niet aantonen.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 in België te zijn op familiebezoek bij zijn neven in Charleroi, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 medicatie te nemen voor zijn hoge bloeddruk, zonder verdere verduidelijking. Betrokkene kan hieromtrent geen verdere bewijzen, doktersvoorschriften, etc. voorleggen hieromtrent.

Betrokkene verklaart geen ander gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch andere medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds 21.12.2024 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22.12.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstallen in woningen.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

1.2. Op 7 september 2023 werd eveneens een inreisverbod van drie jaar opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Betrokkene werd gehoord door PZ WOKRA op 22.12.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer:

Naam : P.

voornaam : D.

geboortedatum : (...)1966

geboorteplaats : Onbepaald

nationaliteit : Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het grondgebied België.

De beslissing tot verwijdering van 22.12.2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat: X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22.12.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van diefstallen in woningen.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 sedert 21.12.2024 in België te zijn, maar kan dit niet aantonen.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 in België te zijn op familiebezoek bij zijn neven in Charleroi, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 medicatie te nemen voor zijn hoge bloeddruk, zonder verdere verduidelijking. Betrokkene kan hieromtrent geen verdere bewijzen, doktersvoorschriften, etc. voorleggen hieromtrent.

Betrokkene verklaart geen ander gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch andere medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert twee middelen aan die hij als volgt uiteenzet:

-

“1) SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSVERPLICHTING

De bestreden beslissing beval het verlaten van het Belgische grondgebied op grond van de volgende motivering:

[...]

Dergelijke zeer summiere motivering strookt niet met de werkelijkheid en kan bijgevolg geenszins naar recht een bevel tot verlaten van het grondgebied verantwoorden.

Naast het aanduiden van de meest toepasselijke wettelijke bepaling van art. 3 Vw., dienen op grond van de Wet Motivering Bestuurshandelingen van 29 juli 1991 eveneens de feitelijke gegevens te worden vermeld op grond waarvan de overheid meent dat één of meer weigeringsgronden kunnen worden ingeroepen.

Dienaangaande valt er onmiddellijk een bedenkelijke motivering op, immers men stelt letterlijk: “[...] Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22.12.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van diefstallen in woningen.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. [...]”, alsook “[...] Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker feitelijk al schuldig wordt geacht nog vooraleer dit onderzoek wordt afgesloten.

Hoe dan ook noopt dit tot verder (grondig) onderzoek dat eerst zal moeten worden afgewacht.

Uit deze motivering kan alleszins niet worden afgeleid waarom verzoeker dient te worden teruggeleid zonder dat een termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, bij voorkeur na afloop van het nog te voeren onderzoek.

Nog erger dient voorts te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins rekening schijnt te houden met de inhoud van het door verzoeker afgelegde verhoor ten overstaan van de politiediensten. Meer nog, de bestreden beslissing – die op zich reeds van de dag ervoor dateert, namelijk 22/12/2024 – werd reeds door de politie-inspecteur afgetekend op 23/12/2024 om 14u17, hetweze nog vooraleer verzoeker effectief volledig door PZ WOKRA werd verhoord, namelijk diezelfde avond van 14u09 tot 15u19.

Zelfs indien het dus om een correcte motivering zou gaan – quod non – dient te worden vastgesteld dat de motivering klaarblijkelijk sowieso geen rekening heeft gehouden met de eigen verklaringen van verzoeker zelf, afgelegd pas NA het nemen van de bestreden beslissing en niet ervoor zoals nochtans vereist.

Verzoeker legt thans ook zelf een uittreksel van de kopij van diens politieverhoor dd. 23/12/2024 voor, waaruit deze tijdsduur blijkt. (stuk 4)

De motivering van de bestreden beslissing is dan ook niet naar recht verantwoord.

Het middel is bijgevolg ernstig en gegrond.

2) SCHENDING VAN ARTIKEL 6 EVRM

Door letterlijk te stellen: “[...] Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22.12.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van diefstallen in woningen. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. [...]”, alsook “[...] Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”, wordt het vermoeden van onschuld dat aan verzoeker op grond van art. 6 EVRM wordt gewaarborgd manifest geschonden.

Niet alleen is dit onjuist, bovendien stelt verzoeker vast dat nergens de voorwaardelijke wijs werd gehanteerd (“geacht wordt”). Nochtans is hij nog niet schuldig verklaard aan deze feiten inzake diefstallen uit woningen.

Verzoeker dient diens rechten te kunnen laten gelden m.b.t. dit zopas opgestarte strafdossier. Enige schuldigverklaring is nog steeds niet aangetoond en de onschuld van verzoeker dient te allen tijde te worden vermoed.

Een vroegtijdige uitdrijving zou er echter voor zorgen dat verzoeker niet eens aanwezig kan zijn op diens proces m.b.t. deze beweerde feiten inzake diefstal (hetgeen op zich dan ook een schending is van diens recht op toegang tot de rechter). In dit geval zou dit zelfs betekenen dat verzoeker de gevolgen dreigt te ondergaan van een beslissing tot verwijdering dewelke louter gesteund is op een strafzaak waarin nog geen definitief oordeel werd geveld.

Ook het feit dat de bestreden beslissing klaarblijkelijk werd genomen vooraleer verzoeker werd gehoord (zie supra) is vanzelfsprekend een schending van art. 6 EVRM en het recht op een eerlijk proces.

De schending van artikel 6 EVRM is afdoende bewezen.

Het middel is ernstig en gegrond."

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoeker voert de schending aan van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Hij betwist het motief in de eerste bestreden beslissing dat hij een bedreiging voor de openbare orde zou zijn omdat hij volgens het administratief verslag opgesteld door PZ WOKRA op 22 december 2024 op heterdaad betrapt werd op feiten van diefstallen in woningen. Dit zou volgens verzoeker in strijd zijn met het vermoeden van onschuld, omdat hij nog niet schuldig verklaard is voor deze feiten.

De Raad merkt op dat de eerste bestreden beslissing niet louter is gesteund op het motief dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden, maar ook op artikel 7, eerste lid, 1° en 10°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

"Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een paspoort, maar wel van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

(...)

X 10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden.

Betrokkene is in het bezit van een geldig Kroatische verblijfskaart.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 sedert 21.12.2024 in België te zijn, maar kan dit niet aantonen.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 in België te zijn op familiebezoek bij zijn neven in Charleroi, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ WOKRA op 22.12.2024 medicatie te nemen voor zijn hoge bloeddruk, zonder verdere verduidelijking. Betrokkene kan hieromtrent geen verdere bewijzen, doktersvoorschriften, etc. voorleggen hieromtrent."

Verder is het niet verlenen van een termijn voor vrijwillig vertrek naast het motief dat verzoeker een bedreiging voor de openbare orde is ook gesteund op artikel 74/14, § 3, 1° en 3°, van de vreemdelingenwet:

“Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds 21.12.2024 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.”

Gelet op het feit dat elk van de hier besproken motieven, die niet betwist worden door verzoeker, genoegzaam respectievelijk de eerste bestreden beslissing en het niet verlenen van een termijn voor vrijwillig vertrek motiveert, ziet de Raad niet in welk belang verzoeker heeft bij zijn betoog tegen het motief dat hij geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De Raad wenst er bovendien op te wijzen dat het vermoeden van onschuld niet verhindert dat verweerder op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 11 juni 2015, nr. 231.531).

Verzoeker betoogt daarnaast dat geen rekening werd gehouden met de inhoud van het door hem afgelegde verhoor ten overstaan van de politiediensten, dat werd afgelegd op 23 december 2024 na het nemen van de bestreden beslissingen. Verzoeker meent dat dit verhoor diende plaats te vinden voorafgaand aan de bestreden beslissingen.

De Raad merkt op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds op 22 december 2024 werd ondervraagd door de politie naar aanleiding van een administratief rapport “*Illegaal verblijf*”. Er werd op dezelfde dag een “*formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling*” opgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker uit dit verhoor.

Verzoeker brengt zelf geen concrete elementen aan uit het politieverhoor van 23 december 2024 die een invloed konden hebben op de totstandkoming van de bestreden beslissingen.

Hij maakt niet concreet aannemelijk dat het verhoor van 22 december 2024 niet kon volstaan om over te gaan tot de bestreden beslissingen.

Met betrekking tot artikel 6 van het EVRM, merkt de Raad op dat het bestuur zich kan steunen op een eigen onderzoek van de elementen van de zaak, wanneer zij een beslissing neemt ter vrijwaring van de openbare orde. Zij dient zich daarbij te steunen op de elementen van het administratief dossier, maar is daarbij niet gebonden door de uitkomst van een eventuele strafprocedure. Waar verzoeker betoogt dat hij zich zal moeten kunnen verdedigen in een strafprocedure, merkt de Raad op dat verzoekers betoog voorbarig is, nu uit niets blijkt dat de feiten die door de politie werden vastgesteld, zullen uitmonden in een effectieve strafrechtelijke vervolging. Bovendien kan verzoeker zich laten vertegenwoordigen door een advocaat, of kan hij indien hij persoonlijk moet verschijnen, indien nodig kunnen verzoeken om een opheffing van het inreisverbod.

De middelen zijn niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	C. VERHAERT
-----------------	-------------